mediemission

MedieMission International • www.mediemission.se • IRR-TV

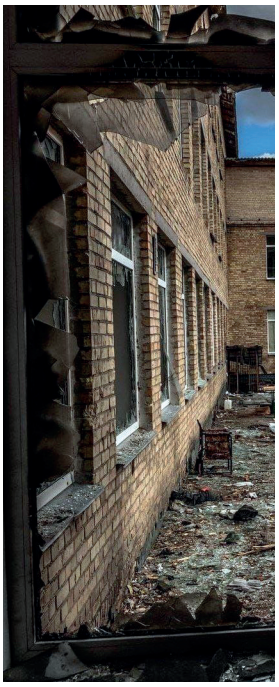
Oktober 2023 • Nr 4

I Ukraina är Gud inte långt borta

Uppdraget fortsätter mitt i kriget

Rehabilitering för krigsbarn

3 Ledare

4 Den efterlängtade kampanjen i Mongoliet startar i oktober

6 Öppenhet för evangelium i Ryssland

8 På utomhusreklamerna i Ukraina uppmanas människorna att lita på Gud

10 Församlingarnas missionsarbete fortsätter trots kriget

12 Psykiskt stöd för de ukrainska barnen som lider av kriget

14 "Från vrede till förlåtelse" - Jesu budskap förändrar muslimer"

Testamentsgåvor

Vill du välsigna Mediemissions mediearbete efter att du gått hem till Herren? Ett testamente till vårt mediearbete kommer att ge mer resurser för evangelisation. Vi förbinder oss att förvalta testamentet enligt givarens önskan och villkor. Skriv till Mediemission, Box 50, 68360 Ekshärad eller sänd ett e-mail till info@mediemission.se. Vårt telefonnummer är 08 - 6449525

mediemission

UTGIVARE AV MEDIEMISSION:
MedieMission International

HUVUDREDAKTÖR
Hannu Haukka

REDAKTION
Kenneth Grönroos
Laura Haukka
Ari Talja
Morgan Carlsson
Hani H
Vladimir och Pirjo Karttunen
Stanislav Voronin

ÖVERSÄTTNING
Barbro Holmberg

LAYOUT
MedieMission International

TRYCKERI
Tryckeriet i Älmhult AB, Sverige 2023

ISSN
ISSN 2489-8244 (print)
ISSN 2489-8252 (online)

KONTAKTUPPGIFTER I SVERIGE
MedieMission International
Box 50, 683 60 Ekshärad SWEDEN

KONTAKTUPPGIFTER I FINLAND
MedieMission/IRR-TV rf
PB 150, 04201 Kervo
Kervo tfn: +358 207 120 240
fax: +358 207 120 266

E-POST
info@mediemission.se

HEMSIDA
www.mediemission.se

BANKFÖRBINDELSER
Sverige: 90-konto PlusGiro 900307-0
Finland:
Danske Bank FI 13 8000 1570 2248 90
Osuuspankki FI 80 5132 0520 0090 28

Tack för din gåva!

swish 123 45 488 22

90 KONTO SVENSK INSAMLINGS KONTROLL 900307-0

PayPal

mediemission.se

Hur klara sig genom livets stormar?

Vi lever i en skrämmande tid. Media fyller våra sinnen varje dag med fruktansvärda bilder från Ukraina. Miljontals familjer, barn samt åldringar lider av de pågående och grymma anfallen mot den ukrainska civilbefolkningen.

Mediemissionen har, tillsammans med sina vänner, kunnat lindra det här lidandet redan under ett och ett halvt års tid. Vi har samtidigt kunnat erbjuda andlig och själavårdande hjälp till ukrainarna som lever mitt i krigets grymhet.

Krigets fasor borde ingen behöva uppleva 2023!

Trots det pågår krig på många platser i världen. Dessutom ser forskare nya pandemier och andra hot vid horisonten.

Våra egna liv utmanas dagligen av olika stormar såsom sjukdomar, ekonomiska utmaningar, relationer till andra människor. Vi är i stort behov av Guds hjälp mitt i våra stormar och i kaoset i världen.

Jag kommer att tänka på en bibelberättelse som finns i Markus evangelium kapitel 4.

Jesus gav sig ut tillsammans med sina lärjungar på Gennesarets sjö som ibland drabbas av plötsliga och hårda stormar. Jesus, som var trött efter dagens mödor, hade lagt sig att sova i båtens akter. Plötsligt blev det en kraftig storm som fick vågorna att slå in i båten. Markus beskriver händelsen som att båten höll på att fyllas med vatten (vers 37).

”Mästare, bryr du dig inte om att vi går under?”

Trots allt det här sov Jesus i all sköns ro i båten - alldeles som om ingenting höll på att hända.

Lärjungarna var tvungna att väcka Jesus från den djupa sömnen i den sjunkande båten, eftersom de kände samma mänskliga känslor som också vi känner. De var fyllda av en stor fruktan och trodde att de skulle drunkna. Alla de yttre faktorerna talade för att lärjungarna skulle kunna dö när som helst. Då de väckte Jesus ropade de i panik i vers 38: ”Mästare, bryr du dig inte om att vi går under?”

Nog brydde sig Jesus om sina lärjungar och han var medveten om situationen i den sjunkande båten även då han sov. Han bara prövade lärjungarnas tro och reaktion på den omgivande stormen.

Jesus näpste omedelbart stormen och Gennesarets sjö blev fullständigt lugn.

Det samma gäller för oss.

Fastän det stormar omkring oss behöver vi ha blicken fästad på Jesus och inte på omständigheterna. Då vi har tillit till Jesus kan också vi mitt i stormen vila som Jesus gjorde och känna en stor frid.

Ari Talja

Den efterlängtade kampanje

På bilden: Boloroo (mitten) i ett möte med pastorerna i de stora kyrkorna i Mongoliet.

Mediekampanjen i det avlägsna Mongoliet kommer att inledas nu i oktober. Mongoliet är för många av oss en rätt okänd inlandsstat. Dess granne i norr är Ryssland och i söder Kina. När Jesus gav befallningen till sina efterföljare, så tänkte han att uppgiften också skulle gälla detta bortglömda land.

I Apostlagärningarna 1:8 preciserar Jesus budskapet: ”Ni skall bli mina vittnen i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.”

I uttrycket ”till jordens yttersta gräns” menar Jesus otvivelaktigt också Mongoliets folk.

Ett litet folk och en stor missionsbefallning

Missionsbefallningen om att erövra världen med evangeliets budskap har från första början varit övermäktigt för lärjungarna.

Att uppfylla den var då och är fortfarande omöjligt utan Guds kraft och underverk.

De geografiska, politiska, religiösa, ekonomiska, språkliga, kulturella och fysiska begränsningarna är så stora, att uppgiften skulle krascha redan i början utan en stark gudsnärvaro.

Evangelisten Markus citerade missionsbefallningen som Jesus gav, med följande ord:

”Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt skall bli frälst, men den som inte tror skall bli dömd. Tecken skall följa dem som tror detta. I mitt namn skall de driva ut onda andar. De skall tala med nya tungor.

De skall ta ormar i händerna, och om de dricker något dödligt gift skall det inte skada dem. De skall lägga händerna på sjuka och de skall bli friska.” Mark 16:15-18

Evangelisten Matteus underströk det pedagogiska i befallningen: ”Gå och gör alla folk till lärjungar… och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er.” Matt 28:19-

Under fyrtiofem år av missionsarbete har vi upplevt att det skett i våra kampanjer i över hundra storstäder i världen i Sovjet, Ryssland, mellersta Asien, Israel, Indien, i Himalaya bergen i Nepal, på Sri Lanka, i Afrika, Sydamerika, Kuba, i Libanon i Mellanöstern, i Irak och i det krigshärjade Ukraina. Nu är det Mongoliets tur.

Ett nomadfolk

Mongolerna är ett nomadfolk. Från april till september lever hälften av befolkningen på de avlägsna betesmarkerna, långt borta från städernas buller och liv.

Varje år i september-oktober börjar mongolerna sin vandring till huvudstaden, där de tillbringar vintermånaderna.

n i Mongoliet startar i oktober

Därför är oktober i Mongoliet den bästa tänkbara tiden för missionsarbete och speciellt för mediekampanjer. Under vintermånaderna samlas nästan hela befolkningen i Ulaanbaatar.

Kampanjens biträdande ledare Juri konstaterade: ”Kampanjen ska genomföras i oktober, för i november är det redan köldgrader i Ulaanbaatar.”

Jättekallt under vintermånaderna

I oktober är temperaturerna ännu uthärdliga.

I november-december sjunker temperaturen till mellan -20 och -40 grader.

I de här förhållandena fungerar inte kampanjens utomhusreklamer.

Syster Boloroo som är medlem i arbetsgruppen som förbereder kampanjen i Mongoliet, meddelade att också församlingarna i Darhan och Khovdis kommer aktivt att delta i kampanjen.

1 500 kilometer till utbildningen

I augusti hölls en konferens i Khovdi för missionärer i det västra området i Mongoliet.

Området runt Khovdi är beläget på ungefär 1 500 kilometers avstånd från UIaanbaatar, det vill säga en 21 timmars körning. I utbildningen deltog 150 pastorer, ledare och missionärer, som tjänar i det västra länet.

Utbildning

Boloroo berättade: ”Vi undervisade och inspirerade de här nationella missionärer och de kommer att grunda nya församlingar och små-grupper under kampanjen.”

Kampanjen i Mongoliet är säkert den första och största landsomfattande kampanjen

Sådana här tillfällen får man en gång i livet.

Stöd i förbön

Vi ber er att komma ihåg hela kampanjteamet i Mongoliet i bön. Be att Guds Ande verkar i alla skeden under den här oerhört viktiga kampanjtiden.

Det lokala teamet har gjort ett utmärkt jobb med att förbereda sig för den här viktiga kampanjen.

Mediemissionens slagkraft är stor, men den där har slagkraften också sitt pris. Ett viktigt böneämne är också de pengar som behövs under kampanjen.

Tack för att ni orkar be och stöda kampanjen i Mongoliet. Tack för att vi tillsammans får arbeta för och bärga skörden tillsammans på åkertegarna i Mongoliet under den här hösten.

För skördefälten i Mongolien
Mediemissionens missionsteam

Öppenhet för evangelium i Ryssland

Rysslands anfallskrig i Ukraina i februari 2022 har skapat sorg och fruktan i hela världen.

Kriget har inte förlöpt enligt planerna i Kreml. Ukraina har inte erövrats. Man har inte hittat nazister och Ryssland har stängt sina dörrar för den fria världen.

I Ryssland har kyrkornas missionsarbete upphört nästan helt och hållet. Församlingarnas samlingslokaler har förstörts och de troende har ännu en gång blivit föremål för förföljelse.

Tiden för religionsfriheten blev kort

Efter Sovjetunionens sönderfall började en aldrig skådad, men tyvärr kort tid, av frihet att predika evangelium. De ryska församlingarna var inte förberedda på den här speciella tiden av frihet.

Också många i Finland trodde att friheten hade kommit för att stanna.

Wilkersons varnande budskap i Moskva år 2001

I juni år 2001 framförde den världskände evangelisten David Wilkerson ett allvarligt profetiskt budskap till tusentals ryska pastorer.

Wilkerson varnade för att dörrarna till församlingarnas evangelisationsarbete snart skulle stängas på nytt. ”Frihetstiden kommer att vara kort, därför måste vi verka nu!” uppmanade Wilkerson.

Jämnt 20 år senare

Vid jultid år 2021 hade Ryssland placerat hundratals tusen soldater och en stor mängd krigsmaterial vid gränsen till Ukraina.

Följande år den 24 februari påbörjade Ryssland ett storskaligt krig mot Ukraina, vars like inte har skådats sedan andra världskriget på den europeiska kontinenten.

Det förödande kriget fortsätter ännu och inget slut är i sikte.

Gud ledde våra steg

Strax efter Wilkersons profetiska budskap år 2002 påbörjade Mediemissionen, tillsammans med församlingarna i landet, en unik kampanjtid. Dessa utåtriktade evangelisationsinsatserna en riktades till de ryska storstäderna.

Gud ledde vår väg till fyrtio storstäder i Ryssland. Kampanjerna nådde över 70 miljoner ryssar under tio års tid. Budskapet om Guds förvandlande makt i Jesus spreds på ett ovanligt effektivt sätt.

Utan att vi visste vad framtiden skulle bära med sig år 2014, kände vi ett starkt behov av att börja en massiv produktion av kristen litteratur för de ryska församlingarna.

Vi hann trycka upp10 miljoner Nya testamenten, kampanjböcker och Johannes evangelier.

Vi fick den sista satsen böcker från tryckeriet i januari 2022. I februari 2022 startade Ryssland kriget.

Tiden för öppen evangelisation i Ryssland slutade med en ”explosion”.

Jarovajas lag

De oroande tecknen började synas redan år 2016.

Då trädde den beryktade Jarovajas lag i kraft. Efter att den trätt i kraft blev det en ny tid av förföljelse. Kreml lugnade samfunden med att bedyra den nya lagen skulle gälla enbart den antiterroristiska verksamheten i Kaukasien och islamistisk radikalism. Lagen skulle på inget sätt beröra de protestantiskt kristna samfunden.

Kreml gav lugnande besked: ”Ni behöver inte frukta, protestera inte, allt är bra.”

Ledarna för de protestantiska kyrkosamfunden godkände meddelandena som kom från Kreml. Beskeden från Kreml visade sig vara en lögn, ett bedrägeri.

De som lidit mest av den nya lagen är framför allt de kristna protestantiska kyrkosamfunden. Lagen har i allra högsta grad stoppat det evangelisationsarbete som församlingarna haft och har också begränsat möjligheten att samlas.

Kriget stoppar inte missionsarbetet

Men också bakom de stängda dörrarna finns det liv. I länder såsom Nord-Korea, Kina, Iran, Afghanistan finns det fortfarande levande Kristi församlingar.

Församlingarna har drabbats av förföljelse, men de har klarat av motgångarna.

De församlingar som lever i frihet i västvärlden har som uppgift att stöda församlingarna och be för dem. Nu gäller det här även för Ryssland. Det är helt klart att dörrarna nu har stängts. Man kan inte utföra missionsarbete på samma sätt som förut. Ändå kan man färdas genom dörrspringan.

Mediemissionen har arbetsstationer både i Finland och i Kiev. Där fortsätter vi med missionsarbete på ryska. I arbetet använder man metoder som passar för de nya utmaningarna och förhållandena. Kriget har förändrat nästan allt!

Ändå är det en sak som inte har förändrats. Det är Jesu blod.

Jesu blod rann på Golgata kors också för 145 miljoner syndare i Ryssland. Det här blodet talar om förlåtelse och nåd för dem som vill ha det, också i Ryssland.

Vårt missionsarbete i Ryssland fortsätter.

En soldat vid fronten som kommit till tro blir döpt i Faderns, Sonens och den helige Andes namn.

Militärpastorer i tjänst vid fronten.

I bombskyddet bad Hannu Haukka och militärpastor Aleksander för invånarna i byn Orihiv.

Gennadi Mohnenko knäböjer framför den bombade skolbyggnaden. Skolan hade fungerat som bybornas skyddsrum.

Kriget stoppar inte missionsarbetet. Produktionsteamet Gennadi och Sergei ansvarar tillsammans med Laura Haukka för produktionens innehåll.

På utomhusreklamerna i Ukraina up

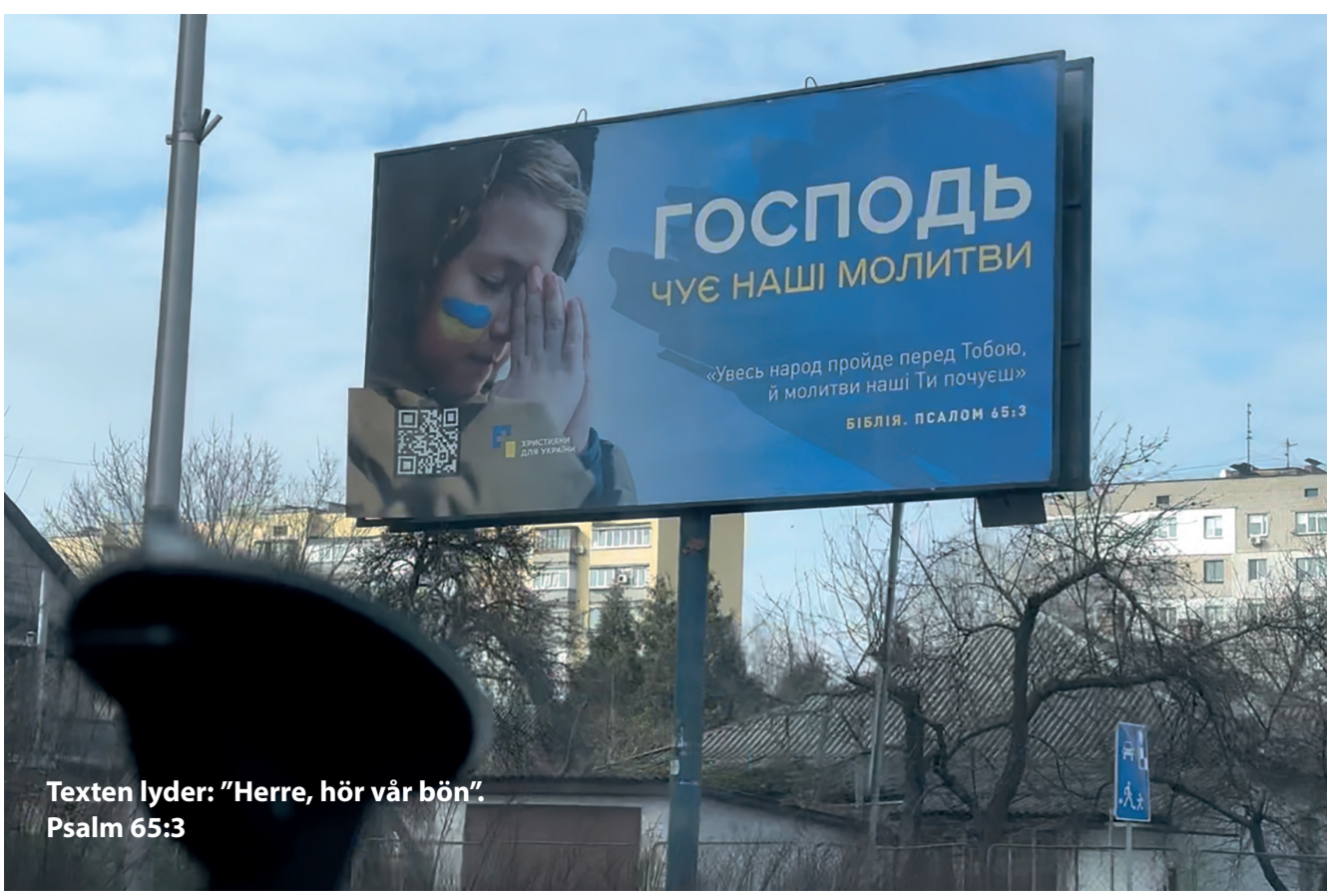

Texten lyder: ”Var med oss Gud, bevara oss och förbarma dig över oss”.

pmanas människorna att lita på Gud

Kriget stoppar inte missionsarbetet. Texten lyder: ”Tillsammans med Gud ser vi hur Ukraina blomstrar”.

Texten lyder: ”Herre, hör vår bön”. Psalm 65:3

Församlingarnas missionsarbete

Församlingen bygger mitt i kriget

Mitt i kriget så bygger Spasenie-församlingen i närheten av Kiev en ny kyrka.

Vi påbörjade kyrkbygget för ett par år sedan. Då Ryssland anföll vårt land for praktiskt taget alla våra byggare till fronten för att försvara landet. Av dem dog två under förra året. Det här året har ingen stupat.

Kyrkobyggnaden med sina 5500 m2 kommer att vara den största i Ukraina. Det finns sammanlagt 4 500 sittplatser. I nedre salen ryms det 3 000 och på läktaren 1 500.

Pastor Juri säger med ett leende: ”Vi har tillräckligt med sociala utrymmen. Det kommer att finnas 84 toaletter och 30 pissoarer.

Före kriget gick ungefär 1 500 personer i församlingen.

När kriget började och Ryssland anföll minskade antalet mötesbesökare till 17. På grund av rädslan för Rysslands belägring flyttade de flesta bort undan den ryska arméns krigshandlingar.

Nu 18 månader senare har besöksantalet stigit till 3 500 och antalet fortsätter att växa. Ungefär tusen av våra medlemmar befinner sig fortfarande utomlands. Vår gamla kyrksal blev för liten, när tre på varandra följande gudstjänster inte räckte till.

År 2007 förverkligade Mediemissionen en lyckad storstadskampanj i Kiev. Följande kampanj hölls i Odessa år 2015.

Samarbete med Mediemissionen

Efter att kriget började har samarbetet med församlingen blivit starkare och numera innebär det både humanitär hjälpverksamhet och evangeliserande missionsarbete.

Den 24 september har församlingen för avsikt att hålla sin första gudstjänst i det tempel som nu håller på att byggas. Då fyller församlingen 30 år.

En viktig del av församlingens arbete är att pastorerna stöder dem som är vid fronten. Man ordnar andakter, bönestunder och nattvardstillfällen för soldaterna.

Kampanjböckerna som Mediemissionen producerat har trycks upp och distribuerats i stora mängder till människorna och soldaterna i byarna vid fronten.

Som missionsorganisation har Mediemissionen starkt med och stöder också militärpastorernas andliga och humanitära arbete.

Församlingens byggnadskassa har sinat, men Juri tror att man klarar av att slutföra byggnadsarbetet. Det är också ett Guds verk.

fortsätter trots kriget

Texten på skylten framför kyrkan lyder: ”Frukta inte, för Herren är med dig.” Jos 1:9

Psykiskt stöd för de ukrainsk

Enligt en uppskattning från FN så lider ungefär 10 miljoner ukrainska barn av den mentala störningen PTSD. 16-åriga Slava Jalovi som kommer från Donetsk-området, var på väg hem med sin mamma när en ammunition exploderade nära hemmet.

Min mamma dog i min famn. Den första granaten slog till tio meter ifrån oss. Min mamma föll till marken, jag kröp ihop. Hon var här, bredvid mig.

Som genom ett under blev Slava inte skadad.

”Jag öppnade mina ögon. Mamma låg på sidan och hennes sista ord var: Allt är bra med mig. Jag svängde på henne. Mamma skadades svårt.”

Slava förband hennes sår med kläder och gick för att hämta hjälp. Då han kom tillbaka var det sent.

”Jag satt länge bredvid mamma. Då man tvingade mig att gå hem, visste jag inte vad jag skulle göra. Vad skulle jag säga till de andra barnen?”

Barnen begrov sin mamma där hon dog

Två yngre systrar och två bröder väntade på Slava. Jag gick in och barnen förstod själva vad som hade hänt. Nikol frågade: ”Skulle det ha gått att rädda mamma?” Jag hade gjort allt vad jag kunde.

Barnen begravde sin mamma på den plats där hon dog. Hon begrovs i gropen där ammunitionen hade landat. Deras grannar och vänner gjorde en grav av den.

”Vi väntar på att det ska bli lugnt. När minorna röjs, begraver vi mamma på nytt.”

Nu befinner sig Slava och hans syskon på Lov området. Deras grannar hjälpte dem att komma bort från eldgivningen i Donetsk. Frivilliga ordnade en bostad åt dem. De har inga släktingar kvar.

Slava själv ansökte om att få bli vårdnadshavare för sina syskon. Han kallar sina syskon sina barn. ”Jag vill att barnen ska ha en barndom. Jag vill inte att de ska sluta att vara aktiva. Jag vill att de ska utvecklas och att de har en sådan framtid som ger dem inspiration. Jag gör allt för att det ska bli så.”

Slava själv planerar att börja studera till läkare. Förutom skolan har barnen också haft olika hobbyer. De försöker återvända till ett normalt liv, nu utan sin mamma.

ka barnen som lider av kriget

Lägercenter för flyktingbarn

Före kriget hade tusentals föräldralösa gatubarn vuxit upp på barnhemmet ”Pilgrim” i Mariupol. Barnen på ”Pilgrim” var barn som hade räddats från gatan, föräldralösa eller ungdomar som missbrukat droger.

Den 24 februari på natten avbröts barnhemmets verksamhet plötsligt. De ryska pansarvagnarna stod vid stadens port. Storkriget hade börjat.

Barnhemmets grundare Gennadi Mohnenko fick ett skyndsamt besked från den ukrainska militära informationskanalen.där man uppmanades att avlägsna sig från Mariupol omedelbart, tillsammans med barnen och personalen.

Att stanna kvar skulle ha inneburit att bli fängslad eller dödad.

Gennadi satte i gång och barnen evakuerades till västra Ukraina eller utomlands. En del fördes också till Kervo i Finland.

Då kriget fortsatte uppkom nya evakueringsvågor inom landets gränser. Bland de evakuerade fanns det till och med åttaåriga flickor som blivit misshandlade och våldtagna av den anfallande arméns soldater.

Det gällde att hitta en plats där de kunde få terapi och psykiatrisk vård. I Karpatiska bergen hittade vi ett nästan färdigt lägerområde, som kunde fungera som terapicenter och barnhem.

Nu pågår en kamp mot en annan fiende. Den fiendens namn är PTSD eller trauman som förorsakats av kriget.

Symptom på PTSD (post-traumatisk stress-symptom) är bland annat minnesförlust, depression, sömnlöshet, rädsla, hopplöshet, nervositet, starka känsloutbrott, skakning.

I lägercentret i Karpatien vårdas redan nu liknande fall som Slava och flera är säkert på kommande. På lägercentret är man tacksam för allt ekonomiskt stöd som man kan få.

"Från vrede till förlåtelse" - Jesu bu

Hani Henein, chefen för IRR-TV:s arabiska arbete, säger att han i arbetet bland muslimer får se så många Guds mirakel. Men samtidigt låter oss också förstå att han ständigt möter stora utmaningar i sitt arbete.

–Vårt TV-arbetet är ett mycket imponerande verktyg som Gud mirakulöst öppnade för oss för mer än 20 år sedan. Vi har inte gett upp trots utmaningar, men vi vet att det är en stor välsignelse när vi kan nå den muslimska världen på det här sättet, konstaterar Henein.

Mediemission/IRRTV producerar program för de arabisktalande länderna , på farsi, amhariska, dari och turkiska. Programmen når tittarna via 18 satellitkanaler runt om i världen. Det finns 1,7 miljarder potentiella tittare och de aktiva tittarna torde vara cirka 100 miljoner.

Marzieh: Mitt liv blev totalförvandlat

Illustration bild

Uppföljningskontoret fick en dag följande brev:

”Min pappa var drogmissbrukare och jag lämnade hemmet vid 15 års ålder. Jag gifte mig med en man som också visade sig vara en narkoman. Jag fick mitt första barn vid 18 års ålder, varefter Gud gav oss ytterligare två döttrar i snabb följd.

Men min man fortsatte att tortera mig dag efter dag och efter en tid lämnade jag honom och återvände till min fars hus i avsikt att skilja mig från min man. Efter några månader kom min man på besök och lovade att ändra sig, han grät och vädjade till barnen och övertygade mig om att komma tillbaka.

Mitt äldsta barn (min son) är nu 29 år. Min äldsta dotter tog examen från universitetet samtidigt som min yngsta dotter går andra året på universitetet. Jag har under mitt liv fått kämpa och jobba hårt. Men nu är jag trött och orkar inte med den här mannen längre.

Jag hatar honom och till och det gör våra barn också. Om du har en lösning på vår situation, vänligen dela den så att vi kan räddas från denna situation."

Medarbetarna på uppföljningskontoret berättar:"Vi pratade om ilska, fiendskap och muren av synd mellan Gud och oss människor som har brutit vår relation med Gud. Vi pratade om de goda nyheterna om frälsning i Jesus. Marzieh lyssnade på allt och det blev tydligt att det vi berättade var som vatten för törstig jord. Hon sa: "Jag älskar Jesus för jag har hört hur han älskar." När vi fortsatte att samtala blev det tydligt att hon ville ta emot frälsning .

Vi såg hennes behov av förlåtelse, och att hon behövde överge ilska och vi uppmanade henne till omvändelse. Vi uppmuntrade henne att undervisa sina barn detta så att deras hjärtan också skulle bli rena från vrede så att de kunde ta emot Gud kärlek.

Efter detta bad vi tillsammans och ledde Marzieh i en bön om frälsning. Hon sade efter det att hon mådde riktigt bra. Vi har skickat en elektronisk kopia av Nya testamentet och Alpha-kursboken för vidare studier.

Lite senare samma dag skickade hon ett kort meddelande: "Det har skett ett mirakel jag känner inte längre någon inre smärta."

Dagen efter ringde hon till oss igen och sa: ”Sedan jag gav mitt hjärta till Jesus känner jag mig renad från synd, precis som ett nyfött barn och all smärta är borta. Jag vet inte vad som har hänt, men jag har inte längre ett spår av den inre smärta som jag brukade uppleva konstant.

Snälla, berätta för mig att detta faktiskt är sant och att jag inte bara inbillar mig det.

Alla som har sett mig sedan igår säger till mig: "Marzieh, du är så glad!"

udskap förändrar muslimer"

Vi får cirka 200 000 återkopplingar efter programmen varje månad, både i skriftlig form och via telefon. I Heneins nätverk finns tusentals kristna volontärer i Mellanöstern och de svarar på tittarnas brev och telefonsamtal.

– När vi ser vad som händer i den muslimska världen är det ofta fullt av smärta. Många människor lider på grund av regimerna i dessa länder.

Vi är mycket tacksamma för feedbacken och vittnesbörden vi får från våra program. Det händer verkligen något och varje dag kommer människor till Gud och börjar tro på Jesus, säger Henein.

Här nedan är två av berättelserna vi fått från våra tittare.

Hani Henein och Ari Talja

Jag önskar att jag kunde berätta öppet för dem vad som har hänt, men jag måste vara försiktig. Trots detta har jag berättat för dem att jag har lärt känna Gud och jag lyssnar på folk på Stellit-TV. Nu mår jag bättre. Min dotter har också tagit ditt telefonnummer för att komma i kontakt med dig. Hon vill också prata med dig så att hon också kan dra nytta av det och förändras av de råd du ger.

Kamran från Iran:

”Jag är 51 år och bor i Nahavand-distriktet i Iran. Jag har två barn och min fru lämnade mig när vår yngsta var tre dagar gammal. Jag uppfostrade våra barn ensam. Efter en tid gick jag i konkurs och på grund av min diabetes var jag tvungen att amputera tre tår.

En av mina vänner tittar på er TV-kanal och han har pratat med mig om Jesus Kristus. Jag har alltid haft hög aktning för min vän.

Vårt uppföljningsteam säger: "Vi pratade med Kamran om Jesu verk på korset och gav oss försoning och frälsning.

Kamran lyssnade noga. Han omvände sig från sina synder och han var verkligen glad över att ge sitt liv till Jesus. Det var under tiden kring påsk och detta hände dagen före långfredagen. När Kamran insåg detta blev han väldigt glad och grät av glädje. Vi pratade med honom om att lägga sitt liv i Guds händer och lita på honom i alla frågor. Vi pratade också om inre helande och Kamran kom fram till beslutet att bli en Jesu efterföljare.

Illustration bild

MedieMission International
Box 50, 683 60 Ekshärad, SWEDEN
SVARSPOST 2046 6472

Port Payé
Finlande
115292
Posti Oy

ECONOMY

Posti Green

Entusiastiska kommunpolitiker och lärare hjälper skola i Ukraina

Kervo är staden, ca tre mil norr om Helsingfors, där IRRTV/Medie-missionens studior finns. Stadens ledning har engagerat sig i vårt hjälparbete i Ukraina. En ny skola har byggts i den krigsdrabbade staden Butša. Men man hade inga pulpeter, stolar och annat som behövs i ett klassrum - då kom skolan från Kervo till undsättning.

Det var en varm och solig dag på Centralskolan i Kervo, gårdsplanen och ett 60-tal entusiastiska kommunpolitiker, skolelever och lärare. Några torkade av borden och stolarna, några packar in dem, en del packar dem in i plast och sedan lyfter en gaffeltruck varorna på flaket.

Det är tömningsdagen för Centralskolan, byggnaden ska renoveras.

Staden har beslutat att donera alla skolmöbler till Butša, inklusive skolbänkar, stolar, projektorer och skrivtavlor.

I hallen sitter borgmästaren Kirsi Rontu på en hög med madrasser och skruvar av benen på stolarna för att de skall ta mindre utrymme.

Enligt borgmästaren har samarbetet med Ukraina gått bra och det är så fint att möblerna, som är i gott skick, kommer till användning i Ukraina

Skolan skall renoveras och de här möblerna för grundskoleelever som skickats till Ukraina skulle inte ha använts igen efter renoveringen.

Borgmästaren Kirsi Rontu är nöjd med att så många volontärer kom för att hjälpa till. Staden bjöd på mat: korv, köttsoppa, kaffe, te och läsk. Foto: Jukka Lehto / Yle

– Vi fick information om vilken hjälp som behövs och då kom Butša på tal. Faktum är att staden kommer att bli vår systerstad, säger borgmästare Rontu.

Stadens kommunikationsdirektör Thomas Sund: ”Jag är verkligen stolt över det vi gör här, att vi ger och erbjuder hjälp till dem som behöver det mest. Det är fantastiskt att se hur mycket skolmaterial, möbler och annan hjälp vi fått av stadens invånare. Jag är verkligen stolt över det vi fått se. Detta kommer säkert att vara mycket användbart och användbart där borta i Ukraina.”

Tuija Husari är ordförande för Röda Korset i Kervo. Hon är också jätteglad över engagemanget: "Det här är så bra. Jag är helhjärtat engagerad i detta. Detta är så viktigt att vi just nu hjälper barnen och de mest sårbara i det krigsdrabbade Ukraina.